

El Fòrum Gastronòmic premia Muñio

El responsable del Direkte de la Boqueria, premi Cuiner 2018 en la jornada inaugural

Arnau Muñio, ahir al Fòrum ■ J.C.L.

El Punt Avui us convida als Premis Republicans de l'Any

WWW.PAINTBALLBARCELONA.CAT
Tel. 629 845 440

EL PUNT AVUI+

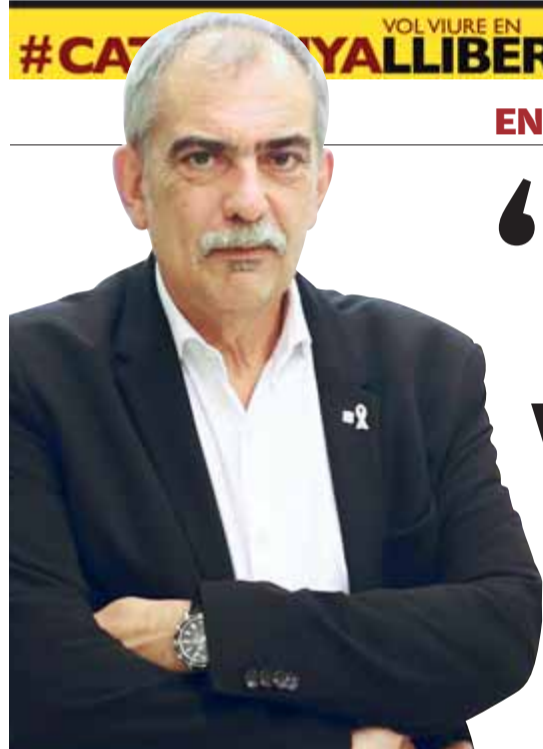
1,20€

DILLUNS • 19 de novembre del 2018. Any XLIII. Núm. 14825 - AVUI / Any XL. Núm. 13695 - EL PUNT

#CAT VOLLIBERTAT

P6,7

ENTREVISTA Pau Villòria COMISSONAT PER AL DESPLEGAMENT DE L'AUTOGOVERN

“L'aplicació del 155 va ser un fracàs”

RESULTAT • “Si es pretenia trobar una solució al conflicte, no es va trobar” **PRECEDENT** • “Ara es pot aplicar a qualsevol regió o comunitat” **FOCUS** • “Tenien una obsessió amb la projecció exterior”

El Daró, al seu pas per la Bisbal d'Empordà, amb el cabal molt crescut per la forta pluja ■ JOAN PUNTÍ

Al límit per la pluja

Inundacions i talls de vies per un temporal que col·lapsa l'Empordà

Barcelona retirarà set medalles a franquistes

May avisa que fer-la fora no facilitarà el 'Brexit'

Farmàcia i Ortopèdia a mida (plantilles, mitges...)

M.P. Roca i Alberó

ORTOPÈDIA - HOMEOPÀTIA - DIETÈTICA - DERMOFARMÀCIA
FÓRMULES MAGISTRALS - ANÀLISIS DE SANG

C/ Nou, 1 / La Riera, 78 - 08301 MATARÓ - Tel. 93 790 19 57

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Lluís Falgàs

Ni fatxes, ni supremacistes

Des de la restitució del Parlament de Catalunya, que prové de l'any mil nou-cents vuitanta, només hi ha hagut una expulsió

d'un parlamentari de l'hemicicle. Va ser als anys noranta, quan el llavors president, Joaquim Xicoy (UDC), va expulsar el diputat del Partit Popular Josep Curto perquè no volia callar. Havia acabat el seu torn i li havien tret la paraula sobre les finances públiques de l'afer de Javier de la Rosa. Un ple parlamentari en què CiU va impedir una comissió d'investigació sobre les presumptes irregularitats de l'empresari gens modèlic Javier de la Rosa. Xicoy va cridar l'ordre dues vegades el diputat del PP; aquest no va obeir, i el president va haver de demanar a un uixer: "Faci el favor de retirar-lo de la sala..."

Només un expulsat en gairebé quaranta anys és poca cosa en un hemicicle que els ha vist de tots colors. Diputats i diputades que s'han insultat, senyories que s'han adormit al seu escó, que han fet campana, que han abordat temes sense tenir-ne ni idea i ofenent aquells que en saben, i tantes altres irregularitats en què sovint més d'una senyoria hauria

Ni els unionistes són fatxes, ni els independentistes són supremacistes

merescut ésser expulsada. Cal constatar que des de sempre la tolerància i majoritàriament la bona educació ha estat present a l'hemicicle de la Ciutadella.

Des d'un temps ençà que l'ambient entre els partits que donen suport al govern i l'oposició és dolent. No n'hi ha per a menys davant tot el que està passant, encara que res justifica que el ple del Parlament de Catalunya esdevingui un pati de col·legi o, encara pitjor, una olla de grills. Al Parlament es parla i els parlamentaris són ciutadans que representen el conjunt del poble. Són dones i homes que tenen un mandat i cobren aproximadament cada mes un sou d'entre quatre i cinc mil euros, i amb dietes a banda, per representar el poble.

Només faltaria que els parlamentaris no poguessin alçar la veu i gesticular allò que els requereix el guió. Ho han de fer. Allò que passa ara mateix és que sovint el contingut parlamentari es més aviat escàs. Hi ha poc projecte del dia a dia per discutir i és més fàcil arribar a l'insult i utilitzar paraules que són molt gruixudes i que s'han popularitzat en el dia a dia. Perquè ni tots els unionistes són fatxes, ni tots els independentistes són supremacistes.

La vinyeta

Fer

Caiguda lliure

Eva Vázquez

Fotogènia

Seu ben dreta, m'ordena la secretària tot d'un plegat mentre encara estic acabant d'omplir el formulari de renovació del carnet, i ja ho sé, direu que soc servil, però he deixat anar el bolígraf i m'he quadrat a l'instants, com expel·lida per un ressort que hi hagués ocult a la cadira. L'autoritat té aquest poder irracional de sotmetre, de fer-te jurar obediència sense saber ben bé a què, com si una veu sobrenatural t'instés a posar-te de cara a la paret i no tinguessis més remei que arrossegar uns peus de presidiari fins al racó. Fa un moment, he hagut de marcar amb una creu la casella on declaro que soc una dona, i no un home, i he tornat a imaginar que algú m'aixeca pel clatell com si fos un conill per comprovar si tinc testicles. Sense apartar la vista de l'ordinador, la dona insisteix: "Ara, quieta", però no en un to admonitori, que encara hauria pogut despertar la bèstia que porto a dins, sinó rutinari, quasi somnolent, el to de qui sap que serà obeït sense que calgui el suplement de la violència per imposar la seva voluntat, i jo m'aguantant la respiració, amb l'espatlla engan-

“Les cabines automàtiques van servir per suprimir intermediaris

xada al respall, les mans enfonsades sota les cuixes, reprimint un tic sobtat a la parpella dreta i una tremolor espero que imperceptible al llavi inferior. Ja està: m'acaba de fotografiar amb l'ull petit de la càmera incorporada a la pantalla, i sortiré amb aquesta pinta al carnet, a punt perquè una patrulla em detingui a la primera cantonada per presentar un aspecte tan manifestament culpable. Una de les primeres aplicacions de la fotografia va ser precisament proveir els arxius policials i els frenopàtics d'un repertori antropomètric de la delinqüència i l'anomalia. Costa fugir de l'estigma

d'aquests usos ancestrals. Sento fins i tot nostàlgia per la fotografia que havíem tingut fa anys al barri, una dona que més aviat cohibia, amb la permanent impecable i tota enjoiada, però que almenys no et feia omplir cap imprès abans de conduir-te al plató i oferir-te, gairebé amb fàstic, si no volies pas pentinar-te "una mica", que era com insinuar-te que anaves fet un cro-mo. Crec que va ser llavors, per suprimir l'antipatia dels intermediaris, que van proliferar les cabines automàtiques, encara que també tenien orígens policials. Al *fotomaton* hi anàvem a celebrar l'amistat, o a mirar-nos als ulls, a veure què tal érem. Protegits per la cortineta, ens fèiem la il·lusió de tenir al davant una càmera imparcial, com un mirall, però hi havia allò del temps, aquell compte enrere angoixant. Era una llumeta que pampalluguejava, cada cop més ràpid, fins que t'encitava el flaix a mig compondre't o quan ja te n'anaves. Les fotos sortien per una ranura, com una tira de la sort, i tampoc eres mai tu, sinó algú sense cap dubte en cerca i captura que, només per casualitat, se t'assemblava.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/njr9rp>

A la tres

Joan Rueda / jrueda@elpuntavui.cat / @Joan_Rueda

Calgary i Sion, l'exemple

El 56,4% dels habitants de la ciutat canadenca de Calgary que van votar en el referèndum de dimarts passat van mostrar el seu rebuig al fet que la ciutat més gran de l'estat d'Alberta pugui acollir els Jocs Olímpics i Paralímpics d'hivern de l'any 2026. I parlem d'un referèndum que va arribar a un gens menyspreable, per a una consulta no vinculant, 40% de participació. Calgary no és la primera ciutat que refusa acollir els Jocs d'hivern del 2026 per la via del referèndum. Anteriorment, al juny, ho havia fet la ciutat Suïssa de Sion. Allà es va votar a la ciutat, i un 61% dels que van exercir el seu dret, cosa habitual al país helvètic, van optar pel no, i al cantó, Valais, on el 54% també van optar per la negativa. I fins i tot anteriorment hi havia hagut un altre no democràtic, a Innsbruck, la capital del Tirol austríac. En aquest cas, però, el referèndum va ser previ a presentar la seva precandidatura.

“Els arguments a favor i en contra dels Jocs del 2026 han de confrontar-se a les urnes

Vist aquest panorama, al Comitè Olímpic Internacional (COI) només li queden les cartes complicades, de Milà i Estocolm, després que ells mateixos descartessin, a l'octubre, la candidatura turca d'Erzurum, per no reunir els estàndards de qualitat exigits; que Sapporo, al Japó, hagi optat per retirar-se després dels efectes del terratrèmol de setembre, i que Graz, a Àustria, fos retirada pels seus impulsors perquè no tenia el suport del govern regional. Aquest fet, la manca de candidatures,

no és nou i ja es va viure amb els Jocs d'estiu, que només tenien, contra el que passava fa uns anys, dos candidats: París i Los Angeles.

Aquest fet posa sobre la taula la possibilitat que el COI, que en la reunió d'octubre va avalar la candidatura de Barcelona 2030, demani que l'avanci i, això segur, li dona més possibilitats de triomf, de ser triada, de cara a aquella data. En aquest punt, trobaríem arguments a favor (reequilibri territorial, inversió en infraestructures, promoció exterior...) i en contra (excessiva despesa en un moment, encara, de retallades, manca de tradició en esports d'hivern, manca de coherència amb el futur previst a les estacions d'esquí amb el canvi climàtic...) però el fonamental és que Catalunya té dret a decidir, en un referèndum, si vol embrancar-se en aquesta aventura. I això permetria un debat amb arguments del sí i del no, un fet prou inhabitual darrerament. ■

De reüll

Anna Puig

Volem més 'Guardioles'

Trobarem poques persones amb tanta projecció internacional com Pep Guardiola i que estiguin tan compromeses amb la situació del país com el tècnic català. I la llista es redueix encara més si només analitzem el món de l'esport. I no és que se'l consideri intocable, perquè la mateixa federació anglesa l'ha castigat pel fet de portar el llac groc en els partits del Manchester City, sinó que el de Santpedor és fidel als seus principis, peti qui peti. I parla clar. I actua en conseqüència. Per això, dijous passat, va visitar els

Pocs amb la projecció de Guardiola tenen tan compromís amb el país

presos polítics a Lledoners. I ha denunciat en diverses ocasions la injustícia dels empresonaments per delictes inexistents. De *Guardioles* en tenim pocs. En falten en el món de l'esport, però també en el cultural, l'econòmic i el social. En necessitem més, de *Guardioles*, que estiguin deslligats

de la política, perquè molts han acabat captats per aquest *new age* dels partits, que pretenen regenerar-se i fer un rentat de cara a partir dels independents. Necessitem més *Guardioles* que facin d'altaveu aquí, a Espanya i al món. Necessitem més *Guardioles* que trametin el missatge popular. Necessitem més *Guardioles* que no parlin amb la boca petita ni temin les represàlies d'Espanya. Perquè la situació és greu i tenim bons jugadors que romanen a la banda, fent veure que estan fent l'escalfament, mentre en realitat esperen que algú altre acabi saltant al camp i els estalviï la suada.

Les cares de la notícia

COMISS. PER AL DESPLEGAMENT DE L'AUTOGOVERN

Pau Villòria

L'impacte del 155

Va presentar dimarts passat l'informe sobre l'afectació del 155, en què es calcula en 1.800 milions l'impacte econòmic del polèmic article aplicat pel PP amb suport del PSOE i Cs. El comissionat per al Desplegament de l'Autogovern, Pau Villòria, avisa que amb Catalunya s'ha marcat un precedent.

ALCALDESSA DE BARCELONA

Ada Colau

Franco, sense medalla

L'Ajuntament de Barcelona ha anunciat que retirarà la medalla commemorativa dels XXV anys de pau que va atorgar el 1964 a Francisco Franco i sis medalles més concedides pel consistori franquista, un pas endavant en la política de tolerància zero amb el franquisme.

COMISSARI DE L'EXPOSICIÓ 'L'EQUILIBRI POSSIBLE'

Bernat Puigdollers

Parella d'artistes

El Museu de Montserrat repassa la vida i l'obra de la parella artística formada per Albert Ràfols Casamada i Maria Girona. La mostra *L'equilibri possible*, comissariada per Bernat Puigdollers, aprofundeix en el món compartit i en els particulars. Es pot veure fins al 5 de maig.

EDITORIAL

Smart City, tecnologia i ciutats

Barcelona ha acollit l'Smart City Expo World Congress, on s'han pogut intercanviar eines i experiències sobre com convertir les urbs en ciutats intel·ligents. El congrés s'ha convertit ja en una referència del sector i ha aplegat 840 empreses que treballen en el desenvolupament de les ciutats intel·ligents. Aquesta és una transformació estructural que ha de permetre assolir unes ciutats molt més sostenibles, i és molt positiu que Barcelona es plantegi estar a primera línia d'aquest concepte, tot i que la feina que queda per fer és molta. El primer que cal tenir en compte és que les ciutats intel·ligents no són aquelles que incorporen més tecnologia als seus carrers, sinó aquelles que reorganitzen tot el seu funcionament amb els objectius de maximitzar la sostenibilitat dels sistemes de funcionament i de buscar la major qualitat de vida dels ciutadans, que han d'estar situats a l'epicentre de les polítiques públiques. La tecnologia és una gran aliada, però no l'únic element a tenir en compte.

En aquest plantejament podem trobar infinitat d'objectius, però en la Barcelona actual hi ha tres grans eixos d'actuació prioritaris on aplicar el concepte de ciutat intel·ligent: els temes mediambientals i de contaminació, l'organització de la mobilitat, i finalment una eficient prestació de serveis administratius o privats amb les possibilitats infinites que dona l'actual gestió de dades. Tot i que en això últim el gran repte és la bona gestió de les anomenades dades massives ('big data') per evitar vulnerar drets bàsics com el de la privacitat. Disposem cada cop més d'unes eines tecnològiques formidables que cal saber utilitzar eficientment i prudent, sense oblidar, però, que les ciutats intel·ligents són un camí indefugible si volem preservar el futur del planeta.

Tal dia com avui fa...

1 any Fre a l'autogovern
L'alt tribunal espanyol bloqueja des de fa mesos qualsevol llei feta a Catalunya. Ara s'aplica el 155 però fa anys que 'de facto' s'intervé el Parlament.

10 anys Garzón i Franco
Garzón no podrà jutjar Franco. No es pot determinar si és culpable perquè ha mort. El ràpid tancament de la causa genera frustració.

20 anys Crisi en el PSOE
González agafa les regnes per evitar un congrés extraordinari del PSOE. Borrell només accepta acords que deixin a Almunia un paper secundari.

Full de ruta

Jaume Vidal

Necessitem la cultura?

Posaria la mà al foc per la sinceritat de la consellera Laura Borràs en una entrevista a aquest diari pel que diu que la seva voluntat, la del president i la de tots els consellers és construir la nació prenent com a fonament la cultura. En tots els diaris en què he treballat també pensaven el mateix però, a l'hora de prioritzar –govern, mitjans–, la cultura queda relegada a un segon terme després del que es considera política de debò. Crec que la cultura és també de debò i no només quan parlem de política institucional. Per què es relega? La resposta és òbvia i de difícil rèplica: “Hi ha altres prioritats.” Puc estar-hi d'acord. Però normalment hi ha el perill de caure en demagògia. I la demagògia és perillosa perquè desmunta arguments tot utilitzant el mètode de tocar fibres sensibles. Ningú qüestionarà que davant una subvenció teatral s'han de situar els ajuts socials. O que més val una nova sala d'operacions que una nova sala de lectura. És cert.

La cultura també fa un paper social. Potser menys directe i perceptible a curt termini, però real. La cultura és treball, educació, solidaritat, identitat, lleure, progrés...

Però aquesta visió correcta pot ser qüestionada si analitzem el paper de la cultura, que pot revertir en la societat de manera que els desequilibris s'anivellin. La cultura també fa un paper social. Potser menys directe i perceptible a curt termini, però real. Si veritablement ens creguéssim que la cultura és també economia, solidaritat, educació, identitat, internacionalització, llocs de treball, producció de riquesa, autoanàlisi, socialització, lleure, diversió, investigació, prospecció de futur i moltes coses més, com a mínim faríem l'esforç d'apujar aquest raquític 0,7% que s'endú del Departament de Cultura del pressupost de la Generalitat a un 1% que, com deia Laura Borràs, “tenen els països normals”. Però jo encara collaria més, i em marcaria l'objectiu que ja es van marcar sense èxit els anteriors consellers Mascarell i Vila.

Obsessionar-se amb la cultura no és malaltís, és profilàctic. Aspirem a ser millors com a persones i com a societats i, per ser-ho, el de la cultura és el millor tractament que podem fer.

Tribuna

José M. Murià. Membre de l'Acadèmia Mexicana de la Història

Aquell 20-N mexicà a París

M'agrada dir que Franco va morir a Mèxic abans que a Espanya. Recordo que el dia 19 de novembre les notícies de les vuit del vespre, a la televisió, es van interrompre sobtadament i van anunciar, no pas amb tristesa, que la humanitat s'havia lliurat d'un dels pitjors dictadors. Pel que fa a nosaltres, a Guadalajara, ens vam esvalotar tot seguit. Immediatament vaig telefonar al pare, qui guardava des de feia una pila d'anys una ampolla de xampany per a l'ocasió. Per cert, quan es va destapar estava completament esbravat, però ens el vam prendre igual... Només li vaig dir que la posés a la nevera, que ja veníem. Quan vam sortir al carrer ja se sentien crits que durarien tota la nit: “¡Viva México! ¡Muera Franco!”

HI HE D'AFEGIR QUE A MÈXIC el famós dia 20 és festa. No pas per celebrar la mort de Franco, del fundador de la Falange (l'any 1936), aquella versió de pandeleta del feixisme italià i del nazisme alemany. No: és l'aniversari de la Revolució Mexicana, que va començar el

1910 i va transformar benèficament el país sencer. A Europa la gent dormia a l'hora del desenllaç, per això el rebombori no va començar fins a l'endemà. A l'ambaixada de Mèxic a França, que aleshores estava a càrrec del famós escriptor Carlos Fuentes, és on es va produir l'incident: l'home, amant de llevar-se tard, com a bon intel·lectual i més encara diplomàtic, dormia profundament quan el va despertar un dels col·laboradors per preguntar-li si la bandera es posaria com sempre. Per ser el dia que era s'havia d'enlairar completament i, com que no sabia res del que havia passat a Madrid, li va contestar imperiosament que les coses s'havien de fer com sempre.

COM QUE ERA DIA FESTIU, s'hi va tombar i no es va despertar fins que el degà del cos diplomàtic va insistir a parlar amb ell. Serien les dues quan Fuentes va rebre com cal aquella comissió de col·legues al seu despatx, ja pròpiament amb un vestit clar i una corbata vermella bastant cridanera, como li agradava. Els visitants venien tots de color fosc.

Després de remenar la cua com marca el protocol, li van dir que respectaven la negació de Mèxic de tenir relacions amb el govern de Franco, però el fet que posés la bandera a tota asta en senyal de festa i que es vestís d'aquella manera no era solidari amb el dol de totes les altres ambaixades.

ELS VA DIR, com era veritat, que era la primera notícia però que consultaria a Mèxic i prendria immediatament la mesura adequada. Una prudent estona després els visitants es van acomiadar. A part del dia, l'hora ja no era d'oficina i la guàrdia que sempre queda al ministeri exterior li va contestar que no sabia què dir-li i que no s'atreuen pas a “molestar” el ministre, que s'havia pres el dia per un “merescut repòs”. Serien les cinc de la tarda quan és va retirar la bandera mexicana sense fer res més, la qual cosa tampoc va complaure als col·legues, que, en venjança, li van demanar polidament que no es presentés als actes protocol·laris que hi hauria. Fuentes va respondre que agraià que l'alliberessin del compromís...

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Tenir cura dels animals

■ No puc entendre com en aquesta societat tan avançada el tracte cap als animals continua sent tan primitiu. Molts animals segueixen sent part dels experiments de grans companyies de cosmètica, altres participen en les desfilades de moda cada temporada i per a tercers segueix la fecundació il·limitada perquè puguin criar-se i satisfer les necessitats humanes. En moltes granges i laboratoris la situació està descontrolada i els animals són maltractats, però pel simple fet que ens agrada menjar i vestir bé no som capaços d'impedir el caos.

Us animo a dedicar no més de 10 minuts a conscienciar-vos del tracte brutal que reben els animals, i segur que us adonareu que és molt més inhumà que qualsevol altre tracte que podríem arribar a

aguantar nosaltres, els humans.

MAGDALENA EVGENIEVA
Barcelona

Vacunació de la grip

■ A les companyies i companyies infermeres, em permeto cridar-los a vacunar-se de la grip en aquesta temporada que comencem. Són moltes les malalties que podem prevenir actualment, però no podem deixar passar una sola oportunitat. Hi ha un 23% de personal del món sanitari que ja fa una vacunació responsable i preventiva: convé que en siguem molts més, perquè la gran majoria de nosaltres estem en contacte amb els pacients; i sovint passem moltes estones prop d'aquestes persones, fent una cura excel·lent i acompanyant processos de vegades senzills i altres cops d'una gran complexitat clínica. En el Col·legi d'Infermeres i

Infermers de Tarragona estem convençudes que vacunar-nos de la grip és una mesura que ens protegeix i ens fa més eficaços davant la malaltia. Us animo a fer el pas, per nosaltres i per tots els pacients.

LLUÏSA BRULL GISBERT
Tortosa (Baix Ebre)

La nova immersió lingüística

■ Quan el passat 24 d'octubre, els mitjans de comunicació van anunciar la presentació de l'actualització del nou model d'immersió lingüística, a la televisió, van tenir el descens de posar les imatges d'una aula on la mestra escrivia la data en català i castellà. Per favor, no van trobar res millor per exemplificar la notícia?

Segueixo amb molt d'interès i preocupació tota la informació sobre la nova immersió lingüística. Interès perquè és un tema latent i

prioritari, i preocupació perquè hi veig molts dubtes i incerteses. Només va faltar llegir que “l'acostament real de l'escola a altres llengües és clau”. I com es fa això si tenim cinc alumnes xinesos en una mateixa aula de 4t de primària (com passa en una escola on jo, com a mestra jubilada, hi vaig a fer voluntariat)? Quin mestre serà capaç d'escriure la data en xinès? Evidentment jo vaig optar perquè l'escriués la Lingxi. Durant quaranta anys, des del Departament d'Ensenyament s'ha treballat en la immersió lingüística, la incorporació tardana i les aules d'acollida. Cal tenir en compte, doncs, que no partim de zero. Si us plau, que el projecte que esteu elaborant sigui prou eficient per “adaptar el sistema a la realitat sociolingüística actual” tot mantenint un bon nivell de català.

ALEGRIA JULIÀ I DANÉS
Barcelona

La frase del dia

“Si no ens plantem, demà aniran cap a les altres forces de progrés, com ara l'ecologisme, el sindicalisme i el feminisme”

Pere Aragonès, VICEPRESIDENT DEL GOVERN

Tribuna

Josep Manuel Comajuncosa. Professor d'economia d'Esade

Acord que encara no és

El 29 de març el Regne Unit abandonarà la Unió Europea. L'acord de la setmana passada, i encara pendent de ratificació, és un acord sobre les condicions de sortida: el Regne Unit paga els 50.000 milions d'euros que havien calculat les autoritats europees en concepte de compromisos adquirits i s'obre un període de transició fins a finals del 2020. Durant aquest període es manté pràcticament la mateixa situació actual, amb lliure circulació de béns, serveis capitals i persones. El Regne Unit perd ja la capacitat de participar en el procés de presa de decisions a Europa, però això no és problema. L'important és que durant aquest període s'haurà de seguir negociant la relació futura que s'aplicaria a partir de l'any 2021. Aquest és un punt que ha generat una certa confusió perquè el pacte assolit entre els negociadors britànics i europeus no és un acord sobre la futura relació definitiva del Regne Unit amb la UE; simplement fixa les condicions que regiran durant aquests propers dos anys.

EL REFERÈNDUM DEL 'BREXIT' va decidir que el Regne Unit abandonaria la UE, però no fixava l'estatus final que tindria amb la UE. Les autoritats europees van insistir des del primer moment que no era possible mantenir la lliure circulació de béns, serveis i capitals sense mantenir la de persones. Aquestes quatre llibertats són un dels pilars existencials de la Unió Europea. El Regne Unit hauria volgut mantenir les tres primeres però eliminar la de persones. Recordem que la migració va ser un dels punts clau que van decantar la votació. A més, el Regne Unit vol escapar del marc regulador de la UE, que és percebut com ineficient. Però això seria aconseguir la quadratura del cercle perquè, fent servir la terminologia europea, no hi pot haver *cherry picking*. No es pot remenar el cistell de les

cireres per quedar-se les que ens agraden. O tot o res o, en el millor dels casos, acordar un accés pausat amb el propietari del cistell (l'acord per a l'estatus final).

LA RELACIÓ FUTURA PERMANENT pendent de decidir pot prendre diverses formes. Amb implicacions molt diferents. Una primera seria que el RU s'incorporés a l'Espai Econòmic Europeu (on hi ha Noruega, Islàndia i Liechtenstein). Això permetria la lliure circulació de béns, serveis i capitals, però obligaria el RU a acceptar coses que vol evitar. La lliure circulació de persones, l'obligació de contribuir substancialment al pressupost europeu, l'obligació d'acceptar les regulacions europea i l'obligació d'acceptar la jurisdicció del Tribunal de Justícia Europeu (TJE). Aquesta jurisdicció no la tindria amb un acord bilateral a l'estil del que té Suïssa. Però encara es mantindria la lliure circulació de persones i la contribució al pressupost europeu. Per evitar això podria signar un acord d'associació com el que té Ucraïna, però en aquest cas caldria acceptar les regulacions europees i la jurisdicció del TJE. Una unió duanera més laxa és la que hi ha amb Turquia, però en aquest cas no hi ha possibilitat de signar acords comercials amb tercers. Si cap d'aquestes opcions s'accepta, al final es podria signar un tractat de lliure comerç com el que hi ha entre la UE i el Canadà o Corea del Sud. Però aquest resultat semblaria massa pobre a molts britànics perquè només garanteix la lliure circulació de mercaderies, mentre que la de serveis i de capitals queda restringida. De fet, aquest és el pitjor resultat esperable per al RU. I tindria clarament un efecte negatiu per a l'economia britànica (molt menys per a l'europea) d'una magnitud que dependria de les clàusules de l'acord. Però hi ha una qüestió important. Si a mitjans del 2020 no s'ha arribat a un

acord, la situació a partir del 2021 passaria a ser una unió duanera, similar al que té Ucraïna. És un escenari poc favorable als partidaris del *Brexit* ja que s'obté l'accés al mercat de béns i serveis però amb l'obligació d'acceptar les regles de la UE i havent perdut la capacitat de participar en la presa de decisions. Aquesta clàusula és una mena de tallafocs relacionat amb la qüestió d'Irlanda del Nord. Si no hi hagués acord, la situació quedaria de tal manera que no seria necessari posar fronteres dures, amb control de mercaderies i persones, entre Irlanda del Nord i la resta d'Irlanda (això no ho volen els europeus ni els irlandesos del nord), ni entre Irlanda del Nord i la resta del RU (circumstància que no volen els britànics ni els irlandesos del nord). És per aquesta raó que May es va afanyar a assenyalar que l'acord assolit la setmana passada garantia la integritat territorial.

AQUESTA SITUACIÓ AUTOMÀTICA en cas de no acord és un dels punts que estan aixecant més controvèrsia. Alguns països de la UE recriminen al negociador europeu que s'ha excedit en el seu mandat, acordant coses que van més enllà del 2020. Els més euroescèptics del partit conservador retreuen a May que amb aquest acord per a la situació posterior al 2020 disminueix la capacitat de negociació britànica durant el període de transició. Per aquest motiu corre el perill de no ser aprovat al Parlament. I també pels que volen aprofitar per fer fora May. Però la tranquil·litat de poder crear una xarxa de seguretat hauria de fer que s'imposés la sensatesa. El millor seria concentrar-se en la negociació de l'estatus futur a partir del 2021, que hauria de ser un acord generós de lliure comerç que aconseguís un bon tractament per als sectors clau britànics, especialment els serveis financers, perquè és el que veritablement compta per a l'economia britànica.

De set en set

Anna Carreras

L'anti-Samsó

Els cursis mesuren el temps amb els esbufecs del rellotge. Els rutinaris, amb el calendari llardós de la cuina. Jo prefereixo les metàfores i les contradiccions. En el meu cas, allà on hi ha pèl no hi ha alegria. Fa quasi un any que no em tallo els cabells. No ho vull. No em refio de les tisores de cap perruquera, per bona que sigui. Sé que el temps passa perquè els cabells ja em tapen els pits. Això vol dir que fa molt que el teu titani no em rellisca pel clatell. Diu la meua mare que aviat no necessitaré escombra. Però jo, tossuda de mena, no vull que ningú que no siguis tu m'escapci la crinera. Deu ser allò de fer l'amor sense paraules. Que

Jo, tossuda de mena, no vull que ningú que no siguis tu m'escapci la crinera

els cabells em tapin els pits ja m'agrada. Sempre m'han semblat massa petits i ara, gràcies a la meua dèria, la mida de les sines es dissimula prou bé. Soc l'anti-Samsó: voldria que, si et vaga, em reconstruïssis la trenca. Amb un pam n'hi hauria prou per tornar a l'origen, a aquell escabellat de Cleòpatra que només tu saps ordinar i que a mi em tornaria bona part de la força extravida. El temps passa i a mi em creixen els cabells sense aturador. Quan me n'adono, endreço la planxa i els escumo: així aconseguixo que s'elevin un parell de centímetres i el calaix de les cabòries no em caigui al damunt i m'esberli el crani. Hi ha cabells llargs meus per tota la casa. Em cauen a marxes forçades. Deu ser el neguit, per tot de coses, o la manca de vitamines, o l'avis permanent que els cal una bona repassada. No triguïs. Aviat m'ocultaran sencera com aquells abrics que no protegeixen del fred. Ajuda'm, Dalila.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

**Barcelona
retirarà set
medalles
franquistes**

Pisarello diu que la revocació vol "trençar amb la impunitat simbòlica del franquisme"

**Les pluges
neguen les
comarques de
l'Empordà**

Jornada caòtica a Girona amb talls de llum, inundacions i carreteres tallades a tot Girona

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Pau Villòria Comissionat per al Desplegament de l'Autogovern

“Ara el 155 es pot aplicar a qualsevol comunitat”

RESULTAT • “L'aplicació de l'article va ser un fracàs perquè, si es pretenia trobar una solució al conflicte, no es va trobar”
DETERMINACIÓ • “Vam decidir continuar [sota el 155] per mantenir la dignitat institucional de la Generalitat”

Emili Bella
BARCELONA

L'informe sobre l'afectació de l'article 155 recull la paralització d'un conveni per a un projecte de recerca de vacunes contra la sida, la pèrdua de part del suport addicional per als alumnes amb necessitats especials el curs 2017/18, l'aturada de campanyes de comunicació antiincendis forestals, la pèrdua de llocs de treball en algunes entitats...

Tot això que hi ha qui anomena “els problemes reals de la gent” què té a veure amb el procés i l'aplicació d'un 155?

Per a ells això són danys col·laterals. El 155 és un instrument planificat per suspendre l'autogovern, que pot afectar aquests aspectes que comentes. El que hi ha implícitament és l'anul·lació i la paralització de qualsevol cosa que pugui tenir a veure amb el procés. Però com que la magnitud de la intervenció va ser d'un gran abast i molt àmplia, aquests són els efectes que ha produït el 155, que afecta molt especialment els col·lectius més vulnerables.

Què és el que més l'esparvera del que ha pogut compilar en l'informe?

Hi ha un punt que a mi em causa especial ràbia, que és molt significatiu i demostratiu, i és que, des del primer moment del 155, el gabinet jurídic de la Generalitat va passar a estar controlat pel Ministeri de Justícia. Això implica que la Generalitat no va poder

Amb el pretext de restablir l'ordre constitucional, van aplicar mesures desproporcionades

recórrer contra l'acord que va instaurar el 155. Indefensió absoluta. Si la Generalitat hagués pogut recórrer contra el 155, això hauria seguit un tràmit i ves a saber on seríem. El primer que fan és no permetre que es recorri contra el 155, amb la qual cosa les cartes ja estan marcades.

L'informe parla d'un impacte de 1.800 milions d'euros, 130 dels quals tenen una afectació directa en els pressupostos de la Generalitat. No es podria portar als tribunals? Com s'ha de reclamar o recuperar aquest greuge?

Els 130 milions es perden, són irre recuperables. Poso alguns exemples que ho clarificaran: el tancament d'un organisme o una delegació a l'exterior va comportar penalitzacions amb relació als lloguers que es pagaven; aquests diners no es recuperaran, són diners que es perden. Totes les indemnitzacions que s'han pagat als treballadors del Diplocat i de les delegacions quan han estat acomiadats no es recuperaran... En els 1.800

Tenien una obsessió amb tot el que era projecció exterior de Catalunya

milions també hi ha partides bloquejades que s'han dilatat, i se n'ha endarrerit la tramitació. Quan ha vingut el nou govern s'han desbloquejat, no s'han perdut, però hi ha tingut una incidència. Hi ha hagut entitats, especialment en l'àmbit dels serveis socials, que comptaven a rebre uns ajuts i unes subvencions per prestar serveis que no van rebre a temps, i van haver d'acudir al crèdit bancari ordinari, van viure tensions de tresoreria i, en alguns casos, ens consta que van haver de reajustar les plantilles temporalment o definitivament.

El pretext era restablir l'ordre constitucional. Se'n van sortir amb l'aplicació del 155?

Amb el pretext de restablir l'ordre constitucional, van aplicar mesures innecessàries i desproporcionades. Hi havia alternatives: d'una banda, el diàleg; de l'altra, els tribunals. Són alternatives prèvies a la imposició coactiva del 155. L'aplicació del 155 va ser un fracàs perquè, si

es pretenia trobar una solució al conflicte, no es va trobar.

Llegint l'informe, s'hi veu un control ferri de les agendes. Fins i tot supervisaven l'autorització de vols...

Tenien una obsessió amb tot el que era projecció exterior de Catalunya. D'això, sí que en van fer un seguiment molt rigorós i dur. El Departament d'Afers Exteriors en va ser objecte de manera molt notable.

Com va viure vostè, com a secretari general, aquells set mesos de 155?

Cadascú ho va viure de manera diferent i amb una intensitat diferent. [Roberto] Bermúdez de Castro [aleshores secretari d'estat] recriminava fa poc que la consellera Elsa Artadi i jo mateix no haguéssim dimitit en aquell moment. El primer dia d'aplicació del 155, ens vam reunir els secretaris generals que no havíem estat destituïts amb ella i amb el secretari del govern, i vam pensar que el millor que podíem fer era continuar als nostres llocs, perquè era la manera de fer d'enllaç entre tota la maquinària administrativa de la Generalitat i l'administració de l'Estat. Si no hagués estat així, haurien ocupat els nostres llocs i hauria estat molt pitjor. No va ser una situació ni fàcil ni agradable. Jo mateix, i companys meus també, havíem de parlar sovint amb subsecretaris d'Estat del ministeri que ens corresponia per rebre indicacions, demanar papers, etcètera. La nostra comunicació quasi diària era amb uns senyors que estaven en

ministeris de Madrid. Van ser dies durs i complexos, també per als treballadors públics, als quals vull agrair la seva actitud en aquells moments. Quan en aquella reunió vam decidir continuar per intentar mantenir l'enllaç entre administracions, el que ens guiava era mantenir la dignitat institucional de la Generalitat, escapçada en la seva direcció política, i fer la mínima gestió per no perjudicar els nostres administrats.

Potser hauríeu aconseguit difi-cultar l'aplicació del 155 si haguéssiu plegat.

Jo, ara, vist amb perspectiva, crec que no, perquè tenien molta informació prèvia de com funcionava la Generalitat i, si no haguéssim estat nosaltres, hauria estat l'escalafó inferior, que serien els directors generals o els subdirectors. Al final, no podien escapar tota l'organització.

Comparteix la visió que no estaven còmodes amb el 155, que els cremava a les mans i que no el volien allargar?

Hi havia de tot. Als funcionaris de Madrid els va suposar una feina afegida, no sé si incòmoda o no, però en qualsevol cas ells la van fer amb la professionalitat que els pertocava, seguint les directrius dels seus ministres corresponents. Però també hi va haver persones del mateix rang que feien el mateix amb una motivació diferent, d'estar molt a sobre del tema. Si jo ara li contesto si se sentien còmodes o incòmodes, puc endolcir-ho. No ho faré.

L'APUNT Temps de letargia

Emma Ansola

Pendents d'un judici que marcarà el rumb de la política catalana i espanyola, sense pressupostos a l'Estat espanyol i una possible nova pròrroga pressupostària a Catalunya. I tot això, a més a més, amb els ulls fixats en el que acabi fent La Crida, si opta el 19 de gener per presentar-se a unes eleccions europees o municipals, i el moviment de primàries, d'impuls ciutadà, en les

eleccions locals del mes de maig. I per acabar-ho d'adobar, el govern no pot fer despesa i en el Parlament les majories són costoses de configurar, la independentista ja va caure per discrepàncies dels seus membres. Amb aquest escenari, tot fa preveure que arriba un llarg temps de letargia si no es troba cap desllorigador i només s'opta per resistir.

L'informe diu que només tramitaven qüestions ordinàries, i encara, amb una forta burocratització. Era gratuïta, aquesta burocratització?

Hi ha un cert mantra que diu que ells tramitaven tot el que era ordinari. I el que fos extraordinari o estratègic, ja ho continuaríem quan acabés el 155. Molts dels temes ordinaris també es van parar, alentir o qüestionar. Jo superaria l'afirmació que tots els temes ordinaris els van tramitar.

Bloqueig pel bloqueig?

Bloqueig pel bloqueig, de vegades per les temàtiques tenien una certa prudència, i bloqueig per la seva pròpia maquinària administrativa als ministeris corresponents.

Demaven gaire sovint traduccions al castellà?

Torno a no voler endolcir les coses. Poques vegades en van demanar d'una manera formal. Sí que és veritat que feien servir una fórmula: si feu una traducció al castellà, ho entendrem i potser anirem més ràpid.

Comptabilitzeu un 18% de danys irreparables i un 15% en què la reparació està prevista. La restitució del president Carles Puigdemont en quin apartat va?

El president Torra em va encarregar analitzar els danys que han afectat els àmbits de funcionament de l'administració. Per descomptat que la restitució del president Puigdemont i els

Pau Villòria, comissionat per al Desplegament de l'Autogovern, dimecres, a la Generalitat ■ JUANMA RAMOS

membres del govern la desitgem i és prioritària.

N'hi ha que volien que el 155 fos de més abast i que afectés TV3. Tem un nou 155?

Sembla que ara és una amenaça de moda des del PP i des de Ciutadans. Xavier García Albiol va

dir fins i tot que aquest 155 no va ser prou contundent i Ciutadans, que hauria d'haver tingut molta més profunditat. És possible una nova aplicació del 155? Primer, ja l'han aplicat. Segon, és possible l'aplicació del 155 no només a Catalunya. El que demostra l'aplicació del 155

és que un article que no estava pensat per a una intervenció d'aquestes característiques es va aplicar a Catalunya, i ara es pot aplicar a qualsevol regió o comunitat autònoma d'Espanya. Penso en qualsevol lloc que ells puguin entendre que s'està portant malament.

De fet, Enric Millo, exdelegat del govern espanyol a Catalunya, defensava que es podria aplicar focalitzadament sense haver d'escapçar tot el govern.

Seria una manera *semilight* d'aplicar el 155. Ells li van donar la forma que van considerar. L'aplicació del 155 no atorga poders il·limitats al govern de l'Estat, però ells van entendre que els tenien. Si, a més, no tens capacitat de defensa, tot pot passar.

Vostè que ho va viure des de dins, creu que s'hauria pogut evitar el 155 amb unes eleccions?

Nosaltres ho vam viure des de dins. Hi ha qui segurament tenia més informació. Jo respecto la decisió que va prendre el president Puigdemont. Ell va entendre que no hi havia garanties suficients que les eleccions evitessin el 155, i respecto absolutament la decisió que va prendre.

Vostè va acompanyar l'exconseller Santi Vila com a secretari general en tres departaments. Entén que aguantés fins a última hora en aquell govern?

Entenc que aguantés fins a última hora, sí, però també entenc la decisió que va prendre en l'últim moment de no compartir alguna de les decisions finals que es van produir i de dimitir el dia abans que es produís la destitució. Jo, en canvi, no ho vaig fer. Entenc la decisió que va prendre al final, però la seva decisió no va ser igual que la meua. ■

Qui respon els **mil dubtes** que tots tenim sobre la **conducció eco**?

ECO LAB
by MITSUBISHI

Trobades per a **ecoentendre** de cotxes

24 de novembre a les 11 h

AM 94 Motor | C/ Dr. Joan Torró Cabratosa, 38
GIRONA. AP-7 Sortida Girona Sud
972 400 650

En un matí, els ecoentesos ECO LAB aclariran tots els teus dubtes sobre la conducció eco en un esdeveniment tan entretingut com exclusiu, incloent-hi la prova del vehicle.

Reserva la teua plaça a:
www.ecolab-mitsubishi.es

MITSUBISHI MOTORS
Drive your Ambition

307359-1196701L

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Montse Oliva i l'exdirector de l'Avui, Vicent Sanchis, en una entrevista a José Luis Rodríguez Zapatero ■ EPA

Homenatge del Congrés a Montse Oliva, delegada d'El Punt Avui a Madrid

■ La periodista traspasada serà homenatjada avui en un acte presidit per Ana Pastor ■ El premi de l'APP al millor cronista del 2018 portarà el seu nom

David Portabella
MADRID

El Congrés dels Diputats acull avui un homenatge a la periodista Montse Oliva, la delegada d'El Punt Avui a Madrid traspasada als 52 anys la matinada del 20 al 21 d'octubre. El tribut a la periodista nascuda a Torà, a la Segarra, tindrà lloc a dos quarts de vuit del vespre a la sala Er-

nest Lluch de la cambra baixa, i l'acte, obert a familiars, amics, diputats, senadors i companys del gremi periodístic, serà presidit per la presidenta del Congrés, Ana Pastor.

L'acte d'homenatge ha estat promogut per Pastor i per l'Associació de Periodistes Parlamentaris (APP), de la qual Oliva va ser una dinamitzadora en els seus vint anys d'ofici a

Madrid. Enguany, precisament l'APP va acordar per assentiment en la seva reunió de l'assemblea del 30 d'octubre passat que el premi Cronista de l'Any passi a rebre aquest 2018 el nom de premi Montse Oliva. El guardó serà entregat en la festa anual de l'APP, que aquest any se celebrarà el proper 18 de desembre a l'hotel Palace.

La pèrdua de Montse

Oliva ha deixat una gran commoció a Madrid, i en particular al Congrés, on la segarrenca era una de les periodistes catalanes més veteranes i un peatge imprescindible per als reporters nous que buscaven un referent i una guia generosa en el dia a dia del Madrid oficial. "Deixes un buit irremplaçable a la sala de premsa del Congrés. Has estat

una gran periodista i una gran companya. La nostra estima a la teva família i als teus amics. Fins sempre, estimada Montse Oliva", va ser el primer missatge de condol del compte oficial del Congrés a Twitter.

En dues dècades d'ofici, Oliva ha relatat les legislatures de quatre presidents del govern espanyol: José María Aznar, José Luis Rodríguez Zapatero, Mariano Rajoy i Pedro Sánchez. "Sempre a prop de la notícia, sentint l'actualitat política des de primera línia. Així era Montse Oliva, periodista d'El Punt Avui. Ens ha deixat una magnífica professional i excel·lent persona. Fins sempre, Montse", va reaccionar el president espanyol, Pedro Sánchez, a Twitter en conèixer el decés. El seu bon ofici també va ser evocat pel president del PP, Pablo Casado, que la va definir com "una gran professional del periodisme", i pel líder de Podem, Pablo Iglesias, que va lamentar l'adeu d'"una gran periodista que trobarem molt a faltar". "Agraïment a la benvolguda Montse per l'estima i la professionalitat", va agrair el portaveu d'ERC, Joan Tardà.

Si bé fa dues dècades es va incorporar a la redacció de l'Avui, que després passaria a ser El Punt Avui, Oliva va començar la carrera professional al diari lleidatà *La Mañana*. Posteriorment es va traslladar a Barcelona, on va treballar a *Las Noticias*, *El Observador*, *El Mundo* i *La Vanguardia*. Oliva també col·laborava a RAC1 en tertúlies i amb les seves *píndoles* d'anàlisi del Madrid oficial amb el seu accent lleidatà. ■

Aragonès insta a lluitar contra l'onada reaccionària

Redacció
BARCELONA

El vicepresident del govern i conseller d'Economia, Pere Aragonès, va fer ahir una crida a tots els demòcrates a "plantar-se" davant "l'onada reaccionària" que, assegura, es viu a l'Estat espanyol contra el moviment independentista. Durant la cloenda del XXVIII Congrés Nacional de les Joventuts d'ERC ahir a Vic, Aragonès va afirmar que, si bé en l'actualitat "van contra el procés", en un futur poden anar "contra les organitzacions sindicals, el moviment feminista, l'ecologista i altres forces de progrés". Per això, el també adjunt a la presidència d'ERC va considerar que defensar la llibertat dels "presos polítics i exiliats" i la fi de la "repressió" a Catalunya és defensar els drets i les llibertats del futur. Aragonès també creu que la recepta per posar fi a la precarietat és la independència i la construcció d'una societat "justa". Durant la seva intervenció, Aragonès va lamentar que aquest onada reaccionària no és exclusiva de l'Estat espanyol i va posar com a exemple les polítiques del president dels EUA, Donald Trump, i l'ascens de l'extrema dreta en determinades zones d'Europa, tot i que a l'Estat se'n viu una que va "més enllà de formacions polítiques" amb jutges, fiscals i forces de seguretat. ■

MALEÏDA HEMEROTECA AVUI FA UN ANY 19 de novembre del 2017

JOAN RUEDA

Disset llistes competiran a les eleccions del 21 de desembre

El Diari Oficial de la Generalitat (DOGC) publica avui el nom i la configuració de les candidatures que es presenten a les eleccions catalanes del 21 de desembre. En total hi ha disset llistes, però no totes es presenten a

les quatre demarcacions catalanes. Així, a Barcelona es podrà triar entre setze paperetes; a Tarragona, n'hi haurà dotze, i a Lleida i a Girona, onze a cadascuna. Esquerra, davant el temor d'una possible il·legalització, ha deci-

dit registrar, a banda de la sigla tradicional, una marca blanca anomenada Diàleg Republicà, que es presenta, formada per militants de la formació, de les joventuts i simpatitzants, a les quatre demarcacions.

ALBERT RIVERA
LÍDER DE
CIUTADANS

“Les eleccions del 21-D han de servir per posar fi al nacionalisme i a la seva idea caduca, un verí que pot fer emmalaltir Europa”

MIQUEL ICETA
CANDIDAT DEL PSC
AL 21-D

“El PSC és l'instrument per cosir i curar les ferides que ha provocat Junts pel Sí en la darrera legislatura”

XAVIER DOMÈNECH
CANDIDAT DE
CAT EN COMÚ
AL 21-D

“Hem viscut un govern que deia que defensava Catalunya però que consolidava 2.300 milions en retallades”

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El govern de Colau retirarà set medalles a franquistes

■ El ple votarà el 25 de gener la revocació de les distincions a Francisco Franco i a sis persones i entitats més relacionades amb la dictadura ■ Es vol trencar amb la “impunitat simbòlica del règim”

M. Sardà
BARCELONA

L'Ajuntament de Barcelona iniciarà l'expedient de retirada de la medalla commemorativa dels 25 anys de pau que va atorgar a Francisco Franco l'any 1964 i a sis personalitats i entitats més relacionades amb la dictadura, segons va anunciar ahir el primer tinent d'alcaldia, Gerardo Pisarello. L'expedient de revocació es votarà en el ple del 25 de gener, un dia abans del 80è aniversari de l'entrada de les tropes franquistes a Barcelona.

A més de l'atorgada a Franco, el consistori proposa retirar les medalles

Estàtua decapitada de Franco, en l'exposició feta al Born, l'octubre del 2016 ■ O. DURAN

d'or als generals José Solchaga Zala –va ocupar Tarragona i Barcelona el gener del 1939–, Agustín Muñoz Grandes –ministre secre-

tari general del Movimiento Nacional i general en cap de la División Azul–, Antonio Ibáñez Freire –Creu de Ferro de l'exèrcit alemany

i ministre de l'Interior l'any 1979– i a la secció femenina de la Falange. També vol revocar la medalla de la ciutat al Terç de

Requetès de la Mare de Déu de Montserrat i el reconeixement del ple municipal al general Severiano Martínez Anido.

Víctimes i represaliats

Per Pisarello, la revocació vol “trencar amb la impunitat simbòlica del franquisme” i “restituir la dignitat de les víctimes i dels represaliats de la dictadura”. Pisarello també va reclamar al president espanyol, Pedro Sánchez, que “s'impliqui” en la querrela argentina contra els crims de la dictadura i “acompanyi” els ajuntaments en la tasca que fan per “remoure la impunitat judicial” del franquisme. ■

Puigdemont veu bé anar a Europa amb bascos i gallecs

Redacció
BARCELONA

L'expresident de la Generalitat Carles Puigdemont veu “intel·ligent” la proposta d'Arnaldo Otegi de sumar partits catalans, bascos i gallecs en una candidatura unitària a les eleccions europees. En una entrevista al diari *Gara*, Puigdemont creu que la proposta del coordinador general d'EH Bildu pot ser “realment disruptiva en la fórmula sobre la qual s'ha assentat l'Estat espanyol”. El president del Consell per la República considera que si les formacions polítiques reediten les fórmules tradicionals i no són capaces de “renunciar una mica al sectarisme partidista” és difícil que els ciutadans es creuin que estan disposades a arribar “fins al final”. ■

LA GUIA

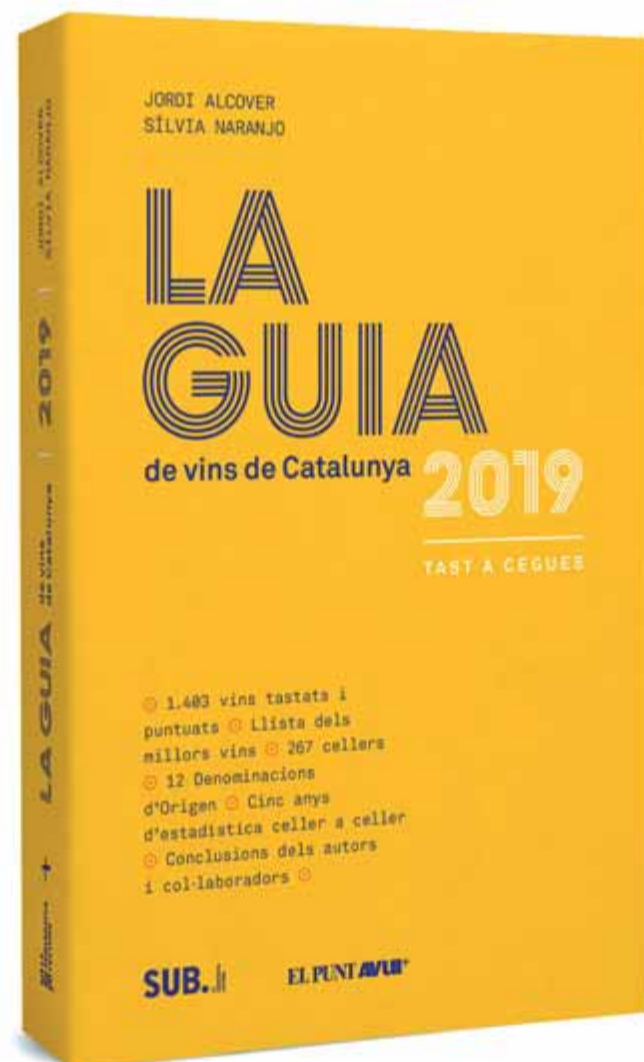
de vins de Catalunya

Tast a cegues

2019

Venda a llibreries per 19,90 €

- ⊙ 1.403 vins tastats i puntuats
- ⊙ Llista dels millors vins
- ⊙ 267 cellers
- ⊙ 12 Denominacions d'Origen
- ⊙ Cinc anys d'estadística celler a celler
- ⊙ Conclusions dels autors i col·laboradors
- ⊙ 464 pàgines

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

26N

Premis
Republicans
de l'Any.Veni al lliurament dels
Premis
Republicans de l'AnyDilluns, 26 de
novembre,
a les 20 h, a l'Auditori
Palau de Congressos de
GironaReserveu fins a 2
invitacions
a confirmacions@lrp.catUs confirmarem la
inscripció per correu
electrònicNo us perdeu un acte de
reivindicació i
d'agraïment als més
republicans

La gran trobada del setmanari La República

Un acte de suport als presos a l'exterior de la presó de Lledoners ■ ACN

Homenatge als
presos i exiliats**PREMI D'HONOR** • La primera edició dels Premis Republicans de l'Any vol ser un reconeixement als represaliats **ESCALF** • Familiars dels presos assistiran a l'acte**Carles Ribera**
GIRONA

La intensitat i la dificultat del moment polític actual a Catalunya han fet que en aquesta primera edició dels Premis Republicans de l'Any, a més de les sis categories que s'han sotmès a votació dels subscriptors i que aquesta setmana s'han anat explicant al diari, des del setmanari La República es decidís que calia fer un reconeixement públic especial a totes les persones que han sacrificat la seva llibertat per la causa republicana i que estan injustament empresonades o a l'exili des de fa més d'un any. Per aquest motiu s'ha instaurat un premi d'honor del setmanari La República que s'atorga *ex-aequo* a les principals víctimes de la repressió política i judicial de l'Estat espanyol: Jordi Cuixart i Jordi Sánchez, Carles Puigdemont, Oriol Junqueras, Carme Forcadell, Dolors Bassa, Toni Comín, Meritxell Serret, Joaquim Forn, Jordi Turull, Ra-

ül Romeva, Josep Rull, Lluís Puig, Marta Rovira i Anna Gabriel. Aquest premi d'honor s'ha fet extensiu també a Tamara Carrasco i Adri Carrasco, els dos membres dels CDR que estan patint més es-

Obsequi. Els assistents a l'acte rebran com a record una insígnia amb la llegenda '100% República'

pecialment l'arbitrarietat de la justícia espanyola.

A l'acte dels premis, que se celebrarà el pròxim dilluns 26 de novembre, a les vuit del vespre, a l'Auditori Palau de Congressos de Girona, hi assistiran familiars i amics de bona part dels presos i exiliats, per tal de recollir el guardó, en un acte en què aquestes persones seran protagonistes centrals amb l'objectiu que rebin l'escalf multitudinari del miler d'assistents que es preveu que omplin la sala.

Escenografia especial

Amb aquest objectiu s'està preparant un muntatge escènic molt especial amb què començarà la cerimònia de lliurament, que se centrarà en l'homenatge als represaliats, amb una combinació de so i il·luminació que permetrà als assistents empatitzar amb els represaliats per la situació que viuen. El premi d'honor del setmanari La República serà el primer que es lliurarà durant la vetllada.

Reserveu fins a 2 invitacions a
confirmacions@lrp.cat o al 972 18 64 47 (de 9 h a 14 h)